

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: FEMTE JUNI

Citation: Claussen, Sophus: "FEMTE JUNI", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 6: Heroica*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 92.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen08val-shoot-workid61965/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 6: Heroica

FEMTE JUNI

Det er femte Juni, bag det grønne Vænge.
Alle de smaa Græshopper stemmer deres Streng.
Fire unge Piger med hvide Kjoler paa
ligger blødt i Græsset ved den drivende Aa.

Oppe paa en Skovplads de stolte Faner hænge.
Det er femte Juni, og Folk gaar ind for Penge.
Inde paa en Skovplads med Festrubune midt
om den store Taler sig Folk alvorlig trænge,
yderst gaar de unge med lyttende Skridt.
Gæster er her vidt fra Landet og fra Staden,
ingen tænker mer paa Loen eller Laden.
Jubel og Forventning vil alle Hjerter sprænge.
Og den unge Skønhed træder rank og stolt,
søvn hun havde hørt den Tale, der blev holdt.
Løv- og Flagomvunden staar Danseestraden.
Det er femte Juni med Alvor førend Maden
oppe paa en Festplads med Spil og Faner midt.
Røgen bagved Teltet stiger frisk og frit.

Femte Juni Sol, det er som Lykkepenge.
Men hvorfor staa stille og lade sig trænge?
hvorfor lytte efter, naar man er fuld af Tro?
Gæster er her vidt fra Landet og fra Staden,
ingen tænker mer paa Gade eller Bro.
Højtid og Forventning vil alle Hjerter sprænge.

„Hvad skal man fordrive en Time med saa længe?
og hvorfor staa stille?“ tænkte Nonnerne i Enge.
„Hvorfor lytte efter, naar man er fuld af Tro?“

Over deres Hoved en Graapils Grøne hænge,
fire unge Piger med hvide Kjoler paa
ligger stolt i Græsset ved den drivende Aa.

Og den klogeste holdt Taler til det Blaa:
„Frihedsdagen ærer man først med Gran og Kranse,
saa skal Mænd bespises, saa længe de kan sanse;
Tiden vil dog komme for de unge til at danse!“

Se, den vakre Ungdom har taget det Parti
intet mer at drøfte, thi Hjernerne forstaa,
vente taalmodig ved den drivende Aa,
til Kedsomheden er dreven forbi.

Fire unge Piger, som venter i Ro,
er dog Symbolet paa den stærkeste Tro.